

Zpravodaj

BJB Brniště

7. ročník

Listopad 2013

*Jeho věčnou moc a božství,
které jsou neviditelné,
lze totiž od stvoření světa vidět,
když lidé přemýšlejí o jeho díle,
takže nemají výmluvu.*

Římanům 1:20

Milí sourozenci v Kristu,

prožili jsme nádherný měsíc. Nejen že bylo vesměs dost hezké počasí, ale byl to měsíc Děkuvzdání, a tak jsme mohli navštěvovat i sbory BJB v našem okolí a mít spolu obecnství u Božího slova, ale i dobrého jídla.

A už jsou tu před námi zase nové věci. Děti a Pixitáci se začnou pomalu ale jistě připravovat na vánoce. Čeká nás velmi zajímavá návštěva z Grónska. Můžeme se dozvědět něco nového o tamní přírodě, kultuře, ale i o působení Moravských bratří, kteří vedeni Duchem svatým tam nesli evangelium domorodému obyvatelstvu.

Čeká nás také změna v duchovním životě našeho sboru. Už několik let (přiznám se, že nevím přesně kolik, to by věděl bratr Miloš) stojí náš sbor v modlitebně-postní stráž. Po celou tu dobu se členové sboru, kteří se do stráže přihlásili, pravidelně modlili a v rámci svých možností postili tak, že byl pokryt každý den v měsíci. Díky Bohu za ten čas. Ale asi přišel čas na změnu. Pro hrstku vytrvalců by bylo náročné pokrýt celý měsíc. Není to o tom, že bychom se jako sbor nebo jeho členové přestali modlit, ale asi nám přestal vyhovovat tento systém. Proto jsme se na staršovstvu rozhodli modlitebně postní stráž v této podobě ukončit. Ale modlitby nekončí. Ty nikdy skončit nemohou, alespoň dokud jsme na této zemi. Každý z nás se modlí doma ve svém pokojíku. A my chceme, aby modlitby byly pro nás také povzbuzením, které v tuto chvíli vidíme ve společných modlitbách. A tak jsme se rozhodli pro společné modlitební chvíle a to jednou za měsíc v neděli odpoledne. První setkání bude 10.11.2013 v 17:00 v Oáze. Je to prozatímní rozhodnutí. Den i hodinu můžeme upravit podle toho, jak nám to pro setkávání bude vyhovovat. Podle zájmu můžeme upravit i frekvenci setkávání. To vše, už je na společné domluvě.

Ze Skutků 2:42:

*Vytrvale poslouchali učení apoštolů,
byli spolu, lámali chléb a modlili se.*

vyplývá, že první křesťané, kteří uvěřili po Petrově kázání o Letnicích, se také mimo jiné společně modlili. A neslo to ovoce. I my v našem sboru toužíme po ovoci. Po ovoci Ducha svatého, po svatosti v našich životech. Věřím tomu, že i čas strávený společně na modlitbách může být pro nás povzbuzením a pomocí k našemu duchovnímu růstu.

A tak, jak praví Písmo v Ř 12:12 nebo Kol 4:2, budme vytrvalí v modlitbách. Uvidíme se 10.11.

Martina Matysová

Ohlasy ze setkání staršovstva v říjnu

- Přčetli jsme si verše z Hesel JB pro daný den a společně se modlili.
- Diskutovali jsme o doplňujících volbách do staršovstva. Rozhodli jsme se, že dáme sboru možnost se k tomu vyjádřit. V neděli 3. 11. 2013 po skončení shromáždění se bude konat krátká sborová hodina, kde bude možnost rozhodnout, zda členové sboru chtějí doplňující volby.
- Miloš nás informoval o dalším člověku v nouzi, který nemá kde bydlet a prozatím našel útočiště v domě po p. Větrovském v Hlemýždí.
- Rozhodli jsme se změnit podobu Modlitebně-postní stráže. Oblasti a konkrétní potřeby k modlitbám a půstu se nadále budou oznamovat, ale končí rozdělení po jednotlivých lidech do jednotlivých dnů. Každý se může zapojit ve svobodě jakýkoliv den v měsíci (čím více, tím lépe) a kdo bude chtít, má možnost se sejít ke společným modlitbám druhou neděli v měsíci od 17.00 ve sboru.
- Naplánovali jsme program bohoslužeb na listopad.
- Řešili jsme pastorační otázky

Zapsal

Jiří Jíra

SVĚDECTVÍ

Milí sourozenci v Kristu,

už delší dobu se chystám napsat pár řádků o tom, co se děje a jak Bůh jedná v našem životě, jen jsem stále čekala, že to už Bůh nějak završí a já pak o tom vydám svědectví. Možná v době, kdy to budete číst, už bude všechno jinak a stane se ten velký zázrak, na který všichni čekáme, ale každopádně vám musím vyprávět o těch „malých“ zázracích, které zakoušíme.

Už v květnu tohoto roku jsme se dozvěděli, že manžel přijde o práci – pro snižování stavu zaměstnanců. To je pro mě osobně velká rána. Celá moje výplata plus část manželovy pokrývá náklady na bydlení, elektřinu, úvěr na byt, 2 půjčky, platby za telefony a internet a ze zbytku, který nikdy nebyl na velké vyskakování, žijeme, kupujeme jídlo, benzin a někdy oblečení a nějaký ten výlet. Takže mě přepadl STRACH, můj věrný společník, který se mě tak rád drží. Jak to zvládneme? Z čeho zaplatíme ještě platby navíc – roční pojistku bytu a povinné ručení? Kde vezmeme

dětem na oblečení? A na výlet už nepojedeme, o dovolené ani nemluvě.

Každé shromáždění i skupinka i rozhovor s Milošem a především samotné Boží slovo – Bible pro mě byly velkým povzbuzením, ale jakmile jsem si zrovna nečetla, přemáhaly mě obavy, zranění, zloba, i na manžela, že si snad žádnou práci neudrží, strach z budoucnosti, že se nikdy o něho nebudu moct opřít atd., atd. Bylo to pro mě nesmírně těžké. Ale zároveň jsem cítila, že se musím cele vrátit k Bohu, protože můj vztah k němu zvlažněl. Málo jsem četla Boží slovo, měla jsem tolik jiných aktivit. Bůh mě k sobě přitahoval a já Mu za to děkuji.

V červnu, když byli u nás na návštěvě Jim a Shirley Bedsolovi, se mě velice dotklo slovo z Bible, které přečetl Jim (nevím, co věděl o naší situaci a o mých pocitech) z Žalmu 37,1-7:

Nevzrušuj se kvůli zlovolníkům, nezávid' těm, kdo jednaj' podle.

Uvadaj' rychle jako tráva, jak zelené býjí vadnou.

**Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej
a zachovávej věrnost.**

Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce.

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.

**Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo,
jak polední jas tvé právo.**

Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj...

To slovo se mě dotklo každým veršem, každým slůvkem. Bylo to tak mocné, že jsem se okamžitě rozbřečela. Povíдали jsme všichni, co prožíváme a tak jsme i my pověděli o tom, v jaké jsme situaci. Všichni se pak za mě a manžela modlili a při modlitbě Jim četl další část tohoto Žalmu 37,25-28:

**Od své mladosti, a jsem už starý,
jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý,**

Nebo že by jeho potomci žebrali o chléb....

Odstup od zla, konej dobro.

Navěky pak budeš bydlet v zemi,

Neboť Hospodin miluje právo a své věrné neopouští...

To byla odpověď na můj strach.

K těmto slovům jsem se pak ještě mnohokrát vracela a vyznávala je a snažila se na nich stát pevně a držela jsem se jich jako klíště. Než Bedsolovi odešli, dostali jsme od nich, jak Shirley řekla, velmi osobní dárek. Hrozně mě to dojalo, a vůbec celá Bedsolových služba v brništském sboru. Shirley ještě řekla, abychom s tím zacházeli velmi, velmi opatrně. A to jsme také udělali. Dali jsme z toho Pánu do sbírky desátek a schovali to, až se to bude hodit. Tento dar později pokryl pojistku na byt a povinné

ručení. Nemohla jsem tomu ani uvěřit. Byl to ZÁZRAK. Pán Ježíš mě skrze tyto úžasné lidi pohladil a řekl: Neboj se, dokážu se o vás postarat.

Mimochodem, verš, který jsem si na začátku roku vylosovala z košíčku zní:

Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.

1.Pt 5,7

Nesčetněkrát jsem to dělala znovu a znovu. Přesto strach opět přicházel. Manžel sháněl práci a NIC. Čas ubíhal, dny, týdny... Všude si ho zařadili do výběrového řízení a... nevybrali. Dnes už to nechodí tak, že když jsou někde volná místa, že člověka hned vezmou. Ne. Zaevidují si ho k dalším 10-20 lidem, kteří také shánějí práci. Všude jsou fronty, nezaměstnanost je velká. Ale náš Bůh je přece větší!! Je to Bůh zázraků.

Dostali jsme úplně zadarmo velká kola pro naše kluky od kamaráda – bratra v Kristu, se kterým jsme se 12 let neviděli. V práci jsem dostala jeho e-mail, párkrát jsme si napsali, jak žijeme, co je nového a tak. O našich starostech jsme mu nepsala. A on že se potřebuje zbavit 2 jízdních kol, co mu zbyly z jeho podnikání v cyklistice. ZÁZRAK!! Mohli jsme celé prázdniny jezdit na kole na výlety i k vodě.

Takhle, když to píšu a vidím to zpětně, zdá se neuvěřitelné, že i přesto jsem propadala depresím a strachu z budoucnosti. Ubíhaly dny a týdny. A stále nic. Přišlo mi tak ponižující, že zdravý a silný chlap je bez práce. Přemáhala mě sebelítost. Proč tohle musím prožívat? Mám já tyhle stresy zapotřebí? Strach střídal naději, že se snad už něco rýsuje, a pak zase zklamání.

Vztah mezi mnou a manželem byl častokrát na bodu mrazu, ale cítila jsem, že takhle dlouho nepřežijeme. Potřebujeme lásku. Musím při něm stát. Pane, naplňuj mě láskou, která to všechno unese. Jasně jsem viděla, že Bůh nás chce mít spolu, že se musím pokořit, být vlídná, nevyčítat. Možná i proto tohle prožíváme, že musíme až na dřeň, na dno, přiblížit se jeden druhému, přijmout, stát při sobě. Ale JAK? Bylo to tak těžké. Jsme tak jiní, rozdílní, jinak na všechno reagujeme, jinak o všem přemýšlíme... Ale Bůh jednal a při mnohých rozhovorech nás opět sblížoval.

V červenci mě oslovil kamarád – také křesťan –, zda se můžu zúčastnit experimentu, který pomáhá vývoji bezlepkové mouky v jisté pekárně. Dostali jsme 5kg bezlepkové mouky zdarma – po spotřebování jsem musela napsat, jak mouka reaguje při zpracování a pečení. To nám hrozně pomohlo. 1kg bezlepkové mouky stojí kolem 85 Kč. Pro syna, který je celiak, jí potřebujeme 6-7 kg na měsíc. OPĚT ZÁZRAK! Děkovali jsme Pánu.

V srpnu jsem opět byla nervózní, že je stále můj muž bez práce. Co firem už obvolal, poslal životopis, navštívil a NIC. Jak vyžijeme z podpory, která se snižuje? Viděla jsem, že se nesmím dívat příliš dopředu, ale žít

den za dnem a děkovat za vše, co máme.

V tomto období nám Jírovi darovali knížku Peníze až na druhém místě od Howarda Daytona. Nejdřív mi připadalo, že se nás tohle netýká, že je to pro podstatně bohatší lidi, kteří nevědí, co s penězi. S kreditními kartami jsme nikdy problém neměli, protože jsme nikdy žádnou neměli. Ale půjčky a dluhy ano, takže jsem vydržela začátek a pak už to bylo zajímavé. Zajímavá byla kapitola o dlužích, jak jsou nebezpečné, a pak o dávání a o spoření. Rozhodli jsme se nechat se inspirovat. V té době také Jirka J. pustil ve sboru video o tom, jak Pána Boha necháváme až na posledním místě. To se nás taky dotklo. Byli jsme na tom podobně, co se týče peněz, dávali jsme často až to, co zbylo. Ale díky té knížce se učíme měnit svoje postoje. Je tam mnoho moudrých a praktických rad, založených na Bibli.

Na konci září se manžel rozhodl zkusit Škodovku – i když berou jen přes agentury, což není moc výhodné, ale jinak to není možné. Řekli mu, že berou, a že se má dostavit vyplnit spoustu formulářů. Takže jsme vzali 400 Kč na benzín ze 700 Kč na jídlo na celý týden a jel do Mladé Boleslavi. Ale nevdá, je to velká naděje. Společně i s dětmi jsme se za to modlili, jako už vícekrát předtím.

Manžel tam dorazil, vyplnil papíry, a že prý se mu v úterý nebo ve středu ozvou. Neozvali se ani v úterý ani ve středu. Ve čtvrtek tam tedy volal a řekli mu, že Škodovka má odteď stopstav. Cože??? Pane, kde jsi? Připadalo mi, že nám někdo hází klacky pod nohy. Bože, vždyť ty máš moc nade vším, můžeš dát práci manželovi ihned. Proč otálíš, Pane? Co nám tím chceš říct? A na tuto otázku jsem ještě odpověď nedostala.

Střídavě klesáme a zase se zvedáme. Neustále si připomínám Boží slovo: „Začkoli budete prosit ve jménu mém, dám vám to...Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu... Nemějte starost o to, co budete jít, pít, co si budete oblékat, váš Otec přece ví, že to potřebujete....“ Atd.

Děkuji Bohu, že nám dal úžasné a skromné děti. Když klesám na mysl, obejmou mě a řeknou: „To nevdá, mami, že nemáme to a tamto. Hlavně nebuď smutná. Musíš věřit. Do Vánoc tatínek tu práci mít bude, já tomu věřím.“

V neděli 29.9.2013 měla Martina M. úžasné a dojemné slovo z 1. Král. 17.kap. o Eliášovi a chudé vdově. Mocně se mě to dotklo. Nezbyvá mi nic jiného než doufat, že:

Mouka ve džbánů neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin déšť.

Děkuji všem, kteří se za nás modlíte a pomáháte nám.

Martina Berková

Bratři a sestry,

Křest dne 25.8.2013 byl to pro mne velký den. Měla jsem různé pocity, strach. Nemohla jsem spát. Ale Bůh mi říkal, že v něm mám velké útočiště, sílu, pomoc v soužení, proto se bát nemusím. Říkal: „Důvěřuj mi a žij z víry.“ Dodal mi odvahy. Stalo se. Když jsem vycházela z vody, jako by mě Bůh oslovil: „Hano, budu s tebou v dobrém i ve zlém. Já miluji ty, kdo milují mne a kdo mě za úsvitu hledají, naleznou mne.“ Zároveň jakoby se ozval hlas mé dcery Hany: „Mami, ty jsi to zvládla, jsme spolu! Já to vše vidím. Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu.“

Když jsem se narodila, byla jsem pokřtěna jako katolička Hana Marie. V první třídě bylo povinné náboženství. Hodiny náboženství byly pro mne muka, fráze. Nic mi to neříkalo. Léta běžela a já jsem chtěla být paní učitelkou anebo zdravotní sestrou. Měla jsem ráda lidi. Bylo ve mně něco, co mi stále říkalo: „Pomáhej druhým, slabým.“ Tak jsem se tak snažila žít a žiji dodnes, i když jsem v životě dostala dost fyzických i psychických kopanců. Některé jsem nechápala. PROČ?

Odmaturovala jsem jako zdravotní sestra a začala jsem pracovat v H. Beřkovicích na psychiatrii. Chtěla jsem pracovat na chirurgii jako instrumentářka na operačním sále. Ale okolnosti mého života zapříčinily, že H. Beřkovice byly z nouze cnost. Byla to pro mne další životní zkušenost. Jak totalita zacházela s ubohými lidmi. Nadřizení byli bez odborného vzdělání, zneužívali pacienty v různých věcech, týrali je fyzicky i psychicky. V roce 1968 sem přivezli plno nepohodlných lidí. Různé profesory, lékaře, atd. Já jsem byla 20letá holka, která se nestarala o politiku. Ale hrozně jsem to prožívala, co se dělo v léčebně. Po roce jsem odešla. Psychicky jsem to nezvládla.

Život běžel dál. Vdala jsem se, porodila dvě dcery, které mě držely v mém manželství nad vodou. Bylo to náročných 25 let manželství, i když jsem si brala muže z lásky. Byly chvíle hodně tvrdé, ale i hezké. Muž skončil po úraze na invalidním vozíku. Chodila jsem do práce a s pomocí pečovatelské služby jsem se o něj starala, ale nešlo to dál. Byl zlý, agresivní... I přesto jsem se snažila, až hrnek přetekl a moje duše to nezvládla a odvezli mne do nemocnice. Přišla jsem o práci po 35 letech ve zdravotnictví. To byla pro mne největší ztráta. Svoji práci, lidi jsem milovala!!! Ale bohužel pak jsem byla nezaměstnaná a ponížně jsem prosila, abych mohla dělat aspoň uklízečku. Ale marně. Jenom sliby... Nechci na to vzpomínat. Bylo to moc ponižující!!!

Pak přišla velká radost. Narodil se Tomášek. Ale i další rána - mozková obrna = ochrnutý, slepý. Starší dcera se o něj starala 5 let, pak porodila 2 zdravé vnučky a Tomášek už nebyl zvladatelný, a tak ho dala do ústavu. Ve 23 letech zemřel. Bylo to vysvobození.

Dcera Hana porodila Milánka. Opět mozková obrna. Hana se maximálně starala o malého, cvičila Vojtu, lázně, atd. Sama byla od dětství moc nemocná, hlavně diabetes, který ji poznamenal se všemi komplikacemi. Však víte. Žila jsem ve dne v noci ve strachu, kdy mi zavolá: „Mami, mám hypoglykémii“ anebo ji najdu doma v komatu. Ale už dost. Dostala se mezi vás, křesťany, a byla moc šťastná. Vždy přijela ze sboru nabitá energií, emocemi, láskou a vírou. Byla to moje dcera, na kterou nikdy nezapomenu. Ale 13.11.2013 je tomu rok, co odešla.

Vždy mi vyprávěla své pocity ze sboru, kde byla šťastná. Já jsem její pocity sdílela a měla jsem radost, že našla víru a sílu v Pánu Bohu. Mě osobně oslovila Satelitní evangelizace s Ulrichem Parzánym Pro Christ ve dnech 4.-11.3.2013. Asi při 6. evangelizaci jsem pochopila, jak cenné jsou naše hodnoty. Přistoupila jsem ke kříží Pána Ježíše a slíbila jsem mu svou víru a oddanost. Byl to úžasný pocit.

Pak přišel i můj křest. Ano, oslovil mě sbor BJB v Brništi, skupinky, četba z Bible a pocítila jsem, že je to vše upřímné od kazatelů, od lidí, se kterými se stýkám.

Děkuji vám všem a našemu Hospodinu za lásku a pochopení.

Hana Šulcová

Služba M. Krchňáka v našem sboru

Byl jsem moc rád, že k nám po nějaké době opět zavítal s kázáním br. Michal Krchňák. I když jeho kázání bylo delší a při hlídání Leušky jsem ne vždy stíhal, povzbudilo mě a nutilo k přemýšlení. A když Michal oznámil, že se bude modlit za naše potřeby, Bůh mi ukázal, s čím mám jít dopředu. Tedy vlastně to ukázal mně i Veronice, protože mi řekla stejné téma, zatímco já dumal, jestli to není z mojí hlavy. Sice se mi trochu nechtělo, ale pak jsem si řekl, že když Pán ukáže, je třeba jít.

A tak jsem moc vděčný, že se Michal i se svojí ženou za mě a Veroniku (a některé další z vás) modlil, že k službě slovem připojil i modlitby za naše konkrétní potřeby, prosby.

Kéž sám Pán dává odpovědi na tyto modlitby a vede naše kroky!

Jiří Jíra

Dnešní anketa je v jistém smyslu výjimečná. Běžně sbírám odpovědi v pátek na Pixitu, ale tentokrát jsem byla v divadle, takže na otázky došlo až v neděli. A v neděli jsme měli ve sboru hosta – Michala Krchňáka s manželkou a synem. Nejprve jsem vyzpovídala místní. A protože tentokrát chyběla Bety, rozhodla jsem se doplnit stavy a vyzpovídala jsem i Lukáše Krchňáka (9 let). Odpovídal statečně. Můžete zkusit uhodnout, které odpovědi jsou jeho. Po tolika anketách už byste mohli znát styl odpovědí domácích respondentů a rozlišit cizorodý prvek. Tipovat můžete, ale nemusíte. Pravdu se stejně nedozvíte, zaručila jsem mu anonymitu. Ať tak či tak, věřím, že se pobavíte a někteří možná i trochu poučíte.

Josef (starozákonní)

„Tak Josef, to je otec nebo nevlastní otec Ježíše.“

„To byl takovej pán, kterej žil kdysi dávno, četli jsme to nedávno, je to v druhé Mojžíšově, možná v první a víc o něm nevím, byl to syn někoho významného a byl určitě v tom rodokmenu velkým.“

„Nevím, to byl nějaký chlap, no, a něco udělal nebo se s ním něco stalo.“

„Člověk prostě z Bible. Jo! Jo! Jakoby jakoby otec toho, Ježíše.“

„Josef ve Starým Zákoně postavil archu, ne to byl Noe, fuj, počkej, já už ani nevím.“

„To byl... eh... syn jednoho člověka a měl dvanáct bratrů a ty ho prostě prodali do otroctví do Egypta, kde se potom stal místodržícím krále a zachránil celou...aby tam lidi neuhladověli.“

(Josef byl Jákobův syn, pocházel z 12 dětí, jeho bratři ho ze žárlivosti prodali otrokářům a otcí řekli, že zemřel. Dostal se do Egypta, kde sloužil v Potýfarově domě. Po falešném obvinění ze sexuálního obtěžování byl uvězněn. Díky vyložení snů spoluvězňům se dostal až před faraona, kterému vyložil sen. To mu přineslo titul místodržícího. Díky jeho moudrému správcovství zachránil před hladomorem celý Egypt i svoji rodinu.)

Doba praotců

„Cože? Praotec Čech, Noe třeba, já nevím, to jsou prostě naši předci.“

„Praotec Čech, jo byl ten...“

„Byli nějaký praotcové, no, to jsem četli.“

„No, doba praotců, tam žili, nevím, třeba tam žili samý, ne, to je blbost. Eh... no, že třeba byla doba, kdy třeba uctivali ty starší.“

„Je doba, kdy žil třeba praotec Čech.“

(Za praotce jsou považováni Abraham, Izák a Jákob. Doba praotců tedy byla za jejich života a je popisována v knize Genesis, přibližně v 12. až 50. kapitole)

Hanba

„Že to není vůbec hezký a že to není třeba dobrý dělat před lidma.“

„To je když .. někdo něco udělá, pak se za to stydí, tak to je taková han-

ba vlastně.“

„Jakože třeba, no, znám to, ale nevím, co to je.“

„Pocit, že jsem hanebnej, že dělám něco, co nemám.“

„To kdysi dávno takový hloupý děti chodily na hanbu, kdysi dávno do rohu ve škole.“

„No.. to je ... ehm.. třeba když zlobíš, tak jdeš prostě na hanbu, že třeba něco uděláš a je to hanba, no.“

(Stav mysli, kdy se člověk dopustil hříchu, stydí se za svůj čin, ví, že jednal špatně, může se cítit odsuzován druhými.)

Jordán

„To je řeka. Izraeli.“

„To je ten, nějaký ten takovej ten, počkej, já se kouknu na mapu, možná, že to je moře nebo něco nějaký jezero, já nevím.“

„Město, město.“

„To bude nějaká řeka, asi ne, já nevím, jestli je to řeka nebo město, ale něco takovýho.“

„Je řeka v Izraeli, Izrael je na Blízkým východě, Blízký východ je v JZ Asii, a JZ Asie je v Asii a Asie je na světě. A je to řeka.“

(Řeka v Izraeli, která ústí do Mrtvého moře. Je největším zdrojem vody pro Izrael.)

Kvas

„Kvas obilí třeba.“

„To je, že se třeba nechává kvasit víno.“

„Že kvasí něco, třeba ovoce, kvašený jablka.“

„Obilí se kvasí třeba, jako že shnívá.“

„Používá se na kvašení různých věcí, třeba chleba a nebo všeho možného. No, kvas prostě, kvasí se s tím chleba.“

„Z toho se dělaj kvasnice asi.“

(V izraelské praxi se kvas vyráběl, ze směsi mouky a vody, a používal se k vykynutí těsta. To je fakticky způsobeno činností kvasinek, produkujících oxid uhličitý, který těsto nafoukne. V obrazném smyslu Ježíš často varuje před kvasem farizeů, tím je myšleno pokrytectví. Když Ježíš přirovnává ke kvasu království Boží, má na mysli jeho pomalou, ale „činnost“, která však plně mění charakter.)

Mzda

„To je, že si člověk vydělává nějaký peníze za to, jak pracuje.“

„To je, peníze, no, nebo jako daň.“

„Plat. Nebo daň.“

„Mzda je třeba týdenní, měsíční mzda.“

„To jsou penízky, který dostaneš za vykonanou práci.“

(Platba za poskytnuté služby.)

že tento poklad nosíme v sobě a obrátit svou pozornost k němu. Bůh žije v našem nitru. Zapomněli jsme na to.

Naše bohatství je v tom, že zůstaneme s Bohem a přestaneme hledat štěstí mimo sebe.

Zpracováno podle knihy
W. Stinissena: I dnes je den Boží – rozjímaní na celý rok
(Z internetu)

Boží hlas může rozšiřovat naše srdce a dělat ho 'měkčím'

*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu!
Nezatvrzujte svá srdce!
Ž 95:7c-8a*

Jako děti jsme museli poslouchat. A potom jsme byli rádi, když už jsme poslouchat nemuseli. Jako dospělí už sice nechceme poslouchat jako děti, ale bývají situace, kdy si nevíme rady a moc rádi bychom poslechli někoho, kdo by poradil nebo dokonce vzal odpovědnost za naše rozhodnutí na sebe. A to se (naštěstí!) většinou nedaří. Máme svou svobodu a svou zodpovědnost. Ale to neznamená, že nikoho v ničem neposloucháme. Žijeme mezi lidmi a tak se v mnohém řídíme podle nich. Někdy vědomě, někdy méně vědomě.

Kromě toho, že nám slova biblického žalmu doporučují, abychom poslechli „jeho hlas“, tedy hlas Boží a ne hlas jakýkoliv, varují nás také jedním dechem před zatvrzením srdce. Tedy před situací, kdy člověk nereaguje na dobro, nehledá ho a je jaksi „zavinut“ jen sám v sobě. Tehdy se jeho obzor zmenší a vnitřní svět se stává těsným a chladným.

Boží hlas v Písmu, Boží hlas v našem nitru, Boží hlas, tlumočený ve slovech církve, může láskou a důvěrou rozšiřovat naše srdce a dělat ho „měkčím“. A to je dobré pro nás i pro ty, kdo jsou okolo nás.

(Z internetu)

Milosrdenství a soucit

Nedávno jsem viděla jeden film. Byl to smyšlený příběh, ale hluboce se mě dotkl. Jako by mi najednou nastavil zrcadlo. Jak jsem na tom já? My?

Nejsme i my takoví?

Do nového světa amerického kontinentu přijíždí mladá žena zařít pro sebe a svého muže, který má přijet za ní, nový domov. Zamiluje se, její láska je opětována, ale nezůstane bez následků. Když se provalí, že čeká nemanželské dítě, komunita, která se tváří velmi zbožně, ale puritánsky, ji zcela odsoudí. Za každou cenu chtějí od ní získat jméno jejího milence, aby je mohli oba pověsit na šibenici. A tak žena stráví 5 měsíců, až do svého porodu, ve vězení, protože se pro jejich pokrytectví, nenávisť a zlobu rozhodne chránit svého milého a neprozradit jeho jméno. Nakonec je odsouzena nosit na svém oděvu znamení hanby, písmeno A, což v angličtině odpovídá slovu cizoložnice. Nikdo jí nenabídne pomoc, nikdo se jí na nic nezeptá. Je jednohlasně odsouzena, zapuzena, bez možnosti obhajoby. (Nevím, jak to dopadne, ještě jsem to nedokoukala.)

Znovu mi na mysl vyvstává příběh Pána Ježíše a cizoložnice. „Kdos bez viny, hod' první kamenem... Nikdo tě neodsoudil, ani já tě neodsoudím. Jdi a nehřeš víc.“

Jak jednoduché je člověka odsoudit, pro jeho názor, postoj, skutek, slovo, pohled či výraz tváře. Nehrej si na nic, i ty to čas od času děláš. I já. Ale je těžké si to přiznat. Je jednodušší být tím spravedlivým, který ví, co a jak je správné, než tím, kdo si uvědomuje, že i on je nedokonalý, že i on padá, že i on někdy vypustí z úst něco, čeho pak lituje, nebo si neuvědomí, že ta slova mohou někoho zranit, že i on se někdy tváří jako kakabus a nemyslí tím nic zlého, že i on je na tom někdy špatně, prohrává a potřeboval by pomoc od druhých, jejich modlitby a ne jejich odsouzení...

Pán Bůh říká Izraelcům: „Milosrdenství chci a ne oběti.“ A Pán Ježíš to kolikrát vyčítal farizeům a zákoníkům, že si hrají na spravedlivé a jen lidi odsuzují, místo toho, aby jim podali pomocnou ruku. Chceme být takoví? Já doufám, že ne. Máme se milovat, vidět druhého přednějšího sebe sama... Pán Ježíš je nám v evangeliích úžasným příkladem milosrdenství a soucitu.

A tak příště, až se budeme chystat někoho odsoudit pro cokoli, zkusme se zamyslet nad tím, co asi prožívá, proč to řekl, udělal nebo se tak zatvářil, na prvním místě mu důvěřujme, že tím nemyslel nic zlého nebo si to ani neuvědomil, zkusme si představit sami sebe na jeho místě a to, jak bychom chtěli, aby se lidé zachovali k nám. Asi bychom toužili po pochopení, lásce, pomoci, upozornění, že jsme něco udělali špatně, rozhovoru... A pak seberme odvahu a učíme to pro ty druhé. Tak budeme moci naplnit druhé Boží přikázání: „Milovati budeš bližního svého jako sebe sama.“

S láskou

Martina Matysová

Z GRÓNSKA AŽ DO BRNIŠTĚ!

ve sborovém domě Oáza
9. listopadu 2013 od 16 hodin

Tematický večer zaměřený na život v Grónsku, na největším ostrově na světě

Večerem provázejí Alena a Jaroslav Klempřířovi, čeští Eskymáci (znalci polárních krajů)

Program:

- příroda, lidé a kultura v zemi ledu
- historie a působení Moravských bratří v Grónsku
- promítání filmu
- „Kafémik“ - setkání u kávy
- „V Grónsku napospas...“ (letní tábor 2013)

pořádá YMCA Děčín, skupina Brniště

Nedělní bohoslužby

- 3.11. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
- 10.11. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys
- 17.11. vedení: Jiří Jíra
kázání: Martina Matysová
- 24.11. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys

Nedělní škola pro děti

- 3.11. Kamila M. (Bety)
10.11. Aleš M. (Kristy)
17.11. Lukáš K. (Lukáš)
24.11. Petra M. (Tomáš)

Rozhovory nad Biblií

Každé úterý v 18:00 v Oáze
Téma: 5. a 19.11. Janovo evangelium
12. a 26.11. Skutky

Skupinky

Smíšená skupinka:

středa 6.11. v 18:00 u Dvořáků ve V. Valtinově
středa 13.11. v 18:00 u Matysům M+K

Skupinka mužů v Oáze:

Středa 27.11. v 19:30

Skupinka v Mimoni:

středa 6.11. v 18:00 u Hany Šulcové
středa 20.11. v 18:00 u Daniely Cincibusové

Skupinka v Novém Boru:

středa 13. a 27.11. v 17:00 u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

čtvrtek v 17:30 u Berkových

Pixit

pátek 17:00

- 1.11. Miloš
(obč. Bety+Kristy)
Císt Exodus 10,11,12
- 8.11. Martina
(obč. Květa+Petra)
Císt Exodus 13,14,15
- 15.11. Miloš
(obč. Miloš)
Císt Exodus 16,17,18
- 22.11. Martina
(obč. Martina)
Císt Exodus 19, 20,21
- 29.11. Miloš
(obč. Tom+Ondra)
Císt Exodus 22,23,24

AKCE SBORU:

Neděle 3.11. Minisborová hodina po skončení bohoslužeb
Neděle 10.11. Modlitební setkání v 17:00
Pondělí 18.11. Setkání Staršovstva v 19:00

DALŠÍ AKCE:

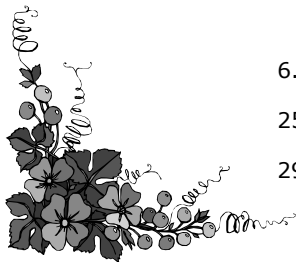
Sobota 2.11. Rada zástupců sborů BJB ve Vsetíně od 9:00
Sobota 9.11. Návštěva českých Eskymáků v Brništi v 16:00

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

6.11. Božena Novozámská
25.11. Antonín Bárta
29.11. Aleš Matys

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu

Šéfredaktor: Martina Matysová

martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 21.11.2013